

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 75/12

Luxemburg, 12 juni 2012

Conclusie van de advocaat-generaal in zaak C-283/11
Sky Österreich GmbH / Österreichischer Rundfunk (ORF)

Volgens advocaat-generaal Bot is de beperking van de door een televisieomroep verschuldigde financiële vergoeding om korte fragmenten te kunnen gebruiken van evenementen van groot belang voor het publiek, zoals voetbalwedstrijden, gerechtvaardigd

Deze beperking brengt een juist evenwicht tussen de verschillende betrokken grondrechten tot stand

De richtlijn „audiovisuele mediadiensten”¹ geeft een televisieomroep de mogelijkheid exclusieve televisieomroeprechten op de uitzending van evenementen van groot belang voor het publiek, zoals voetbalwedstrijden, te verkrijgen.² Een omroep die dergelijke rechten heeft, moet evenwel andere in de Europese Unie gevestigde omroepen het recht geven korte fragmenten te gebruiken om een kort nieuwsverslag van deze evenementen te kunnen uitzenden. Daartoe moet deze omroep de andere omroepen toegang geven tot zijn signaal om de korte fragmenten vrij te kunnen kiezen. Volgens de richtlijn mag de financiële compensatie voor dit gebruik niet de extra kosten overschrijden die rechtstreeks voortkomen uit het verschaffen van deze toegang.

Sky zendt in Oostenrijk het digitale gecodeerde televisieprogramma „Sky Sport Austria” via satelliet uit. Zij heeft het exclusieve recht verkregen om bepaalde wedstrijden van de Europa League in de seizoenen 2009/2010 tot en met 2011/2012 uit te zenden. Volgens haar eigen verklaring betaalt Sky elk jaar meerdere miljoenen euro aan licentie- en productiekosten.

Op verzoek van de ORF (Oostenrijkse openbare omroep) besliste de Oostenrijkse reguleringsinstantie voor de media, KommAustria, in december 2010 dat Sky de ORF het recht diende te verlenen korte nieuwsverslagen te verzorgen van de wedstrijden in de Europa League waaraan Oostenrijkse ploegen deelnamen. De ORF moest Sky alleen een vergoeding betalen voor de kosten voor toegang tot het satelliet signaal, die in casu 0 EUR bedroegen.

Volgens Sky is het systematisch verbod van een vergoeding aan de houders van exclusieve uitzendrechten, zodat andere omroepen korte fragmenten kunnen gebruiken, onbillijk. De Bundeskommunikationssenat (nationale raad inzake communicatie) (Oostenrijk) waarbij het geschil aanhangig is gemaakt, vraagt het Hof van Justitie of de richtlijn, die de financiële vergoeding beperkt tot de rechtstreeks aan de verstrekking van toegang tot deze fragmenten verbonden extra kosten, een gerechtvaardigde inbreuk is op de vrijheid van ondernemerschap en het eigendomsrecht van de houders van exclusieve rechten.

In zijn conclusie van vandaag wijst advocaat-generaal Y. Bot erop dat de vrijheid van ondernemerschap en het eigendomsrecht zijn gegarandeerd door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Volgens hem schendt de betwiste bepaling van de richtlijn

¹ Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (PB L 95, blz. 1).

² Krachtens de richtlijn kunnen de lidstaten evenwel garanderen dat de evenementen die zij van aanzienlijk belang voor de samenleving achten, niet worden uitgezonden op zodanige wijze dat een belangrijk deel van het publiek in die lidstaat dergelijke evenementen niet via rechtstreekse of uitgestelde verslaggeving op de kosteloze televisie kan volgen.

deze grondrechten van de houders van exclusieve uitzendrechten omdat zij niet meer vrij de prijs kunnen bepalen waartegen zij toegang tot korte fragmenten van evenementen willen geven.

Deze schending is evenwel gerechtvaardigd en de betwiste bepaling van de richtlijn is dus niet in strijd met het Handvest van de grondrechten. De Uniewetgever brengt namelijk met deze bepaling een juist evenwicht tot stand tussen het eigendomsrecht en de vrijheid van ondernemerschap van de houders van exclusieve uitzendrechten enerzijds en de vrijheid van informatie en het mediapluralisme anderzijds. Bovendien is in het kader van het ontstaan van een Europese opinie- en informatieruimte de beperking van de compensatie tot de rechtstreeks aan de verstrekking van toegang verbonden kosten het meest doelmatige middel om te vermijden dat de verspreiding van informatie wordt gecompartmenteerd, tussen de lidstaten en op basis van de economische betekenis van de omroeporganisaties.

Volgens de advocaat-generaal wordt de schending door de betwiste bepaling van de richtlijn van het eigendomsrecht en de vrijheid van ondernemerschap van de houders van exclusieve uitzendrechten sterk afgezwakt door een aantal voorwaarden en beperkingen inzake het recht op korte fragmenten. Zo geldt dit recht alleen voor een evenement van groot belang voor het publiek. Verder mogen de geleverde fragmenten uitsluitend worden gebruikt in „algemene nieuwsprogramma's” en uitsluitend voor korte nieuwsverslagen. Bovendien mag de duur van de korte fragmenten niet meer dan 90 seconden bedragen. Ten slotte levert de verplichting van de secundaire omroeporganisaties de bron van de fragmenten te vermelden, publiciteit op voor de houders van exclusieve rechten.

De advocaat-generaal wijst er ook op dat de standpunten van het Verfassungsgerichtshof (grondwettelijk hof) (Oostenrijk) en van het Bundesverfassungsgericht (federaal grondwettelijk hof) (Duitsland) zijn beoordeling niet wijzigen. Volgens deze rechters behoort het recht op korte nieuwsverslagen niet kosteloos te worden verleend en zou dus een redelijke vergoeding of passende compensatie moeten worden betaald. Daarbij zou rekening moeten worden gehouden met de kosten van verkrijging van de exclusieve rechten. Volgens de advocaat-generaal hoeft de afweging tussen de verschillende betrokken grondrechten niet noodzakelijk tot dezelfde uitkomst te leiden naargelang zij wordt uitgevoerd in het nationale kader of op Unie-niveau. In de onderhavige zaak pleitten de vereisten in verband met de voltooiing van de interne markt en het ontstaan van één informatieruimte ervoor dat de Uniewetgever een bepaling vaststelt die een compromis is tussen de kosteloze verlening van een recht op korte fragmenten en de financiële deelneming van de secundaire omroeporganisaties aan de kosten van verkrijging van de exclusieve uitzendrechten.

NOTA BENE: De conclusie van de advocaat-generaal bindt het Hof van Justitie niet. De advocaten-generaal hebben tot taak, het Hof in volledige onafhankelijkheid een juridische oplossing te bieden voor het concrete geschil. De rechters van het Hof beginnen vandaag met de beraadslagingen over het arrest, dat op een latere datum zal worden gewezen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van de conclusie is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170